SINITAIVAS

NR 03/2026

ITÄVALLAN SUOMALAISEN EVANKELIS-LUTERILAISEN SEURAKUNNAN LEHTI

LEHDESSÄ MUKANA WIENIN SUOMI-YHTEISÖJÄ

SINITAIVAS
JOULUKUU 2026 - HELMIKUU 2027

IMPRESSUM
Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan julkaisu. Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

TOIMITUS
Päätoimittaja: Ella-Maria Boba
Taitto ja ulkoasu: Meri Hakaoja

JAKELU
Lehti jaetaan Itävallan suomalaisen seurakunnan jakelulistan mukaan. Listalle voivat antaa nimensä ja osoitteensa kaikki yhteisestä suomalaisesta toiminnasta kiinnostuneet.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 9.
Jutut ja ilmoitukset toimitukseen viimeistään 07.02.2027 mennessä.

YHTEYSTIEDOT
Ella-Maria Boba
Gentzgasse 10 / Altes Haus, 1180 Wien
puh: + 43 699 188 778 19
s-posti: finn.gemeinde@evang.at, ella-maria.boba@evang.at
kotisivut: www.finngemeinde.at

KUVAT
Kansi: Vecteezy.com/Laksika Buakeeree
Kuvat s. 10-11: Vecteezy.com/Dheo Donny Adittya ja taustakuva: Pexels.com/Christina de Luis
Takakansi: Pixabay.com/zanna 76

Tykkää meistä facebookissa!
Ryhmän nimi „Itävallan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta“

Iloitsemme lahjoituksista seurakunnalle!

Tilitiedot:
Finnische Evangelische Gemeinde A.B.
IBAN: AT83 2011 1287 2259 0100
BIC: GIBAATWWXXX

PRINTED BY:
WIRmachenDRUCK.de
Sie sparen, wir drucken!

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Kuraattorin kynästä	4
Joulukonsertti -mainos	5
Raamattupiiri 50 vuotta	6
Eläinystävämme tarhoissa ja tarjoiluvadeilla - miten Raamattu haastaa kristittyjä pohtimaan suhdettamme eläimiin	8
Seurakunnassa tapahtuu	10
Ajankohtaista seurakunnassa	12
Boxes of hope -joululahjakeräys Romanian lasten hyväksi	13
Vangituille vapautusta - otteita keskustelusta vankilapsykologi Andreas Pechin kanssa	14
Paastonajan Taizé-hartaudet	16
Prof. Dr. Inge Troch, 1941 - 2026	17
ÖFG Wien	18
Terveisiä Suomi-koululta	19
Kauneimmat Joululaulut	20

Kuva: Ella-Maria Boba

Pääkirjoitus

Gentzgasse 10 – talo, jolla oli onnea

KUVA: Tatiana Weber

Gentzgassen talo numero kymmenen, historiallinen rakennus ja piha-alue, jonka menneisyys ulottuu aina 1600-luvulle asti, oli 80-luvun alussa vähällä tulla puretuksi, kunnes lopulta Itävallan rakennussuojeluvirasto päätti restauroida sen vuosina 1984/85. Pian sen jälkeen BUWOGin omistama rakennuskompleksi sai uudet vuokralaiset: ruotsalaisen seurakunnan, joka muutti tiloihin vuonna 1986. Reilut parikymmentä vuotta myöhemmin, 2008, Gentzgasselta löytyi koti myös meidän seurakunnalle.

Saimme lokakuussa juhlistaa yhdessä naapuriemme kanssa ruotsalaisen seurakunnan 40-vuotista aikaa Währingissä. Onnekas ei ole ollut ainoastaan pystyssä säilynyt ja kunnostettu talo, vaan me molemmat seurakunnat, jotka olemme saamme nauttia paikan mainiosta sijainnista ja sen omalaatuisesta kauneudesta ja tunnelmasta.

Kirjoitin juhlallisuuksiin onnittelurunon, jonka nyt vielä käänsin tähän suomeksi.

Gentzgasse 10:ssä, vanhojen julkisivujen ja sisäpihojen Wienissä,
seisoo Ruotsalainen kirkko – hyvin piilossa,
mutta avoinna kaikille, jotka tänne saapuvat kysymyksineen, kaipauksineen ja toivovin askelin.

Jotkut tulivat tänne jo lapsina, vanhempiensa kädestä kiinnipitäen,
sodottavin silmin ja tyhjin vatsoin.
Kotiin he saivat palata ruokittuina ja kanelipullat taskuissaan.
Myöhemmin monet tulivat takaisin. Olivat siinä välissä kasvaneet aikuisiksi.
Nyt he astuivat sisään omine huolineen ja uudet pienet ihmiset vierellään.

Neljäkymmentä vuotta jumalanpalveluksia on kaikunut kotoisassa puutarhasalissa
koristeellisen katon naamioiden katsellessa.
Kaikki tuntevat sen viininpunaiset tuolit. 71 kappaletta, laskin.
Mutta kuka pystyy laskemaan kaikki ne rukoukset, jotka täällä on lausuttu ja löytäneet tiensä
Taivaan Isän luokse.

Vuodet vaihtuivat, ja kasvot, ja verhot kulloisenkin pastorin ikkunassa.
Mutta lupaus säilyi, että jokainen saapuminen on tärkeä.
Lämpimät ja hyvät muistot ovat tehneet paikasta kodin,
ja ystävällisesti lausutut sanat ovat yltäneet pidemmälle kuin ääni ja ihminen, jotka ne ovat lausuneet.

Ruotsalainen seurakunta – pohjolan tuulahdus keskellä Wieniä,
paikka, jossa kotimaan ja maailmanlaajuinen kristittyjen kirkko kohtaavat.
Kun portti tänään taas avataan ja jalat tunnistavat allaan tutun katukivetyksen,
silloin sisäpihalta nousee kiitosvirsi.

Neljäkymmentä vuotta on jäänyt jo taakse, mutta niinkuin laulu, jota kukaan ei unohda.
Uskon, kohtaamisten, ilon ja lohdutuksen neljäkymmentä vuotta – neljä vuosikymmentä valoa,
joka ei ole sammunut, sillä se on aina osattu antaa eteenpäin.

Tule sinäkin käymään kerran Gentzgassella – jumalanpalveluksessamme, tai tiistaisin, jolloin meillä on aina jotain ohjelmaa, muskarissa tai perhekerhossa, kirjastossamme tai kahvilla. Koputa ikkunaan ja vilkuta, jos näet sisällä valoa. Astu rohkeasti sisään! Ehkä lähtiessäsi talon onni on tarttunut sinuunkin.

Ella-Maria Boba

Kuraattorin kynästä

”Aika” on mielenkiintoinen sana. Ollessani hiljakkoin pienessä paikallispuudutuksessa tehdyssä toimenpiteessä, kirurgi kysyi, joko aikani käy pitkäksi. Joskus todellakin on päiviä, jolloin aika tuntuu mataavan. Toisinaan taas aika ei tunnu riittävän mihinkään, aivan kuin se kiitäisi eteenpäin. Samaa sanoi eilen naapurin pikku-Brunon äiti, jonka äitiysloma pian lähenee loppuaan. Tuntuu myös melkein uskomattomalta, että ihana koiraneitimme Coco jo ensi viikolla täyttää vuoden.

Viime vuoden lokakuussa saimme juhlistaa oman seurakuntamme 20-vuotisjuhlia, tänä vuonna ruotsalainen seurakunta puolestaan juhli omaa 40-vuotista olemassaoloaan Gentzgassella. Näihin juhlallisuuksiin sain osallistua seurakuntamme edustajana pastorimme Ellan kanssa.

Aika kohtaa meidät myös vuodenajoissa. Syksy saattaa joskus tuntua jopa raskaalta vuodenajalta, mutta siinä on myös paljon kauniita päiviä, jolloin aurinko paistaa ja luonto näyttää kauneimmat ruskan värit. Marraskuun alku on ollut mielenkiintoista aikaa, jos ajattelee USA:n välivaaleja. Tulokset selkeydessään saattoivat yllättää monet, niin paljon muutoksia nuo tulokset toivat tullessaan.

Olemme menossa kohti joulua ja vuoden loppua. Muuttumattomina säilyvät tutut joulunalusajan tapahtumat, Kauneimmat Joululaulut eri paikoissa Itävaltaa sekä tietenkin Klosterneuburgin joulumyyjäiset ja siellä seurakunnan kahvila. Muuttuvassa ajassa tarvitaan tuttuja perinteisiä tapahtumia, jotka säilyvät lähes muuttumattomina vuodesta toiseen. Etenkin meille ulkosuomalaisille näiden tapahtumien merkitys mielestäni korostuu.

Toivotan kaikille teille mukavaa joulunalusaikaa, hyvää joulua ja kaikkea hyvää tulevaan vuoteen!

Terveisin Elise Sippola-Puster

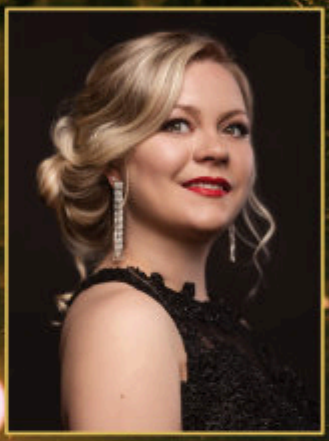
Kuva: pexels.com/Gra.Wal

JOULUKONSERTTI

Tule joulu kultainen...

Jenni Hietala,
sopraano

Piia Rytkönen,
sopraano

Piritta Mononen,
piano

Su 20.12.2026 klo 15:00

Ruotsalainen kirkko - Gentzgasse 10, 1180 Wien

Vapaa pääsy, vapaaehtoinen ohjelmamaksu

Raamattupiiri 50 vuotta

Kun viime vuonna kävin läpi seurakunnan vanhoja kansioita ja lehtiä, silmiini osui tieto, että suomalainen yhteiskristillinen raamattupiiri olisi kokoontunut vuodesta 1976 lähtien. En voi mennä täysin takuuseen vuodesta, mutta selvää on, että samainen ryhmä – kylläkin vaihtuvin henkilöin – on ollut olemassa jo reilusti viidettä kymmenettä vuotta. Pirkko Schandelin mukaan henkilö nimeltä Leena Reijonen olisi laittanut piirin aluilleen.

Otin tästä ryhmästä ja uskollisesta joukosta vetovastuun joitakin vuosia sitten, kun osa vanhemmista raamattupiiriläisistä alkoi siirtymään ajasta ikuisuuteen. Sitä ennen olin osallistunut kerran vuodessa raamattupiirin adventtihartauteen. Nykyään suomalainen raamattupiiri on aktiivinen ja reilusti kokoaan kasvattanut porukka. Se kokoontuu kerran kuukaudessa tiistai aamupäivisin suomalaisen seurakunnan tiloissa. Ryhmä on avoin kaikille kiinnostuneille, joten tervetuloa tutustumaan!

Ella-Maria Boba

Irmeli Smolinskin muistelua raamattupiirin alkuvuosista sekä kuvia hänen kotialbumistaan

Kun minä tulin elokuussa 1979 Itävaltaan, niin ensimmäinen raamattupiiri, jossa olin mukana silloin syyskuussa oli Pirkko Schandelin luona.

Kokoonnuimme varmaan ensimmäiset kolmekymmentä vuotta vuorotellen toistemme kodeissa. Silloin meillä oli usein pienimmät lapset mukanamme. Raamattupiiri kokoontui 1-2 kertaa kuukaudessa. Niinä aikoina oltiin paljon Eeva Huberin luona, mutta myös Leila Bauerin ja Liisan (siihen aikaan Birnberger) luona, sekä meillä (asuimme silloin vielä Wienissä). Vakituinen viikonpäivä sovittiin vuosittain.

Kun Leila Bauer tuli niin vanhaksi, ettei päässyt enää helposti liikkumaan paikasta toiseen, hän toivoi, että kokoontuisimme vastedes hänen luonaan. Ennen sitä kokoonnuimme myös kannatuksen vuoksi jonkin aikaa suomalaisen seurakunnan tiloissa Cumberlandstraßella. Silloinen pastori, Lea Peiker, ei kuitenkaan itse ollut raamattupiirissä mukana.

Minulle suomalainen raamattupiiri oli varsinkin alussa paikka, jossa sain tukea ja tietoa, miten asiat Itävallassa toimivat. Minusta kuitenkin kaikista ihaninta raamattupiirissä on ollut saada laulaa ja rukoilla suomeksi. Tietysti ihmissuhteet ovat myös tärkeitä ja monista raamattupiiriläisistä on tullut vuosien kuluessa ehkä läheisempiä kuin sukulaiset, jotka ovat kaukana. Ainakin olemme yhdessä kantaneet toisiamme rukouksessa – me kaikki olemme aika ajoin sitä tukea tarvinneet! Vuosikymmenien aikana toistemme elämäntilanteet ovat myös tulleet tutuiksi.

Joulukuussa 1983 näyttää olleen ensi kertaa raamattupiirin oma adventtikokoontuminen Hubereiden luona. Myöhemmin kokoonnuttiin usein kauempanakin, esimerkiksi Klosterneuburgissa (Tytti Heinonen, Annu Paljakka ja Raili Sinkkonen). Kävimme myös useamman kerran Tuula Hoffrenin luona Wiener Neustadtissa. Myöhemmin tuli tavaksi käydä toukokuussa Ritva Skalizkyn luona Ollernissa ja kesäkuun alussa meillä täällä Maria Anzbachissa.

Irmeli Smolinski

Kuva vuodelta 1998

Raamattupiirin jäseniä 1991

Kuva 2.12.1992

Kuva vuodelta 1996

Juhlintaa raamattupiiriläisten kanssa 27.3.2001

Kuva vuodelta 2003

Kakkukahvilla vuonna 2015

Eläinystävämme tarhoissa ja tarjoiluvadeilla

Miten Raamattu haastaa kristittyjä pohtimaan suhdettamme eläimiin

Millaista olisi, jos missään ei näkyisi tai kuuluisi eläimiä? Lintuja, kotieläimiä, villieläimiä. Arkemme olisi paljon köyhempää, sillä eläimet rikastuttavat elämäämme. Eläinten kautta ihminen voi kohdata ja kokea jotain pyhää.

Raamattupiirimme yhtenä aiheena tänä vuonna oli eläimet Raamatussa. Mikä mielenkiintoinen aihe, sillä emme ole varmaankaan usein lukeneet pyhää kirjaamme eläinnäkökulmasta!

Raamattu puhuu luonnosta ja eläimistä paljon enemmän kuin yleensä ajatellaan. Äkkiseltään Raamatusta voi nousta mieleen kertomuksia, jossa eläin tai eläimet ovat keskeisessä roolissa: Nooan arkki, Bileamin aasi, Daavid leijonien luolassa, eksynyt lammas, luomiskertomus ja paratiisin käärme... tai näin joulunaikaan saatamme myös muistaa, että Jeesus syntyi eläinten keskelle.

Huomioiden eläinten olennaisen aseman ekosysteemissämme sekä kulttuuriemme kehityksessä, on yllättävää, että niistä on puhuttu ja puhutaan kristinuskon piirissä niin vähän. Voisiko syynä tähän olla se, että eläinten oikeudet herättävät voimakasta polemiikkia ja vahvoja tunteita, ja siksi helpoimpana ratkaisuna on nähty tämän vaikean aiheen ohittaminen.

Eläinteologiaa (vaikka ei vielä tällä nimellä) on kyllä esiintynyt kautta historian, mutta vasta viime vuosikymmeninä ilmastonmuutoksen, luonto- ja eläinkadon – ja niissä ihmisen osuuden ymmärtämisen myötä – , on myös kirkkomme piirissä herätty vahvemmin puhumaan eläinten arvosta, merkityksestä ja oikeuksista.

Eläimet ovat olleet uskonnoissa aina läsnä monin tavoin: pyhät lehmät, eläimiin liittyvät ruoka- ja puhtaussäännökset, henki- ja toteemieläimet ja niin edelleen. Uskontojen ja uskomusten piirissä eläimistä on myös tehty vertauskuvia. Pahimmillaan tämä on ollut tuhoisaa eläinten itsensä kannalta. Esimerkiksi siasta on tehty saastaisempi ja sudesta julmempi kuin mitä ne ovat, ja näiden ennakkokäsitystemme vuoksi ne myös ovat joutuneet kärsimään.

Punaisena lankana Raamatussa toimii vastuullisuus Jumalaa ja hänen luomistyötään kohtaan. Sen sivuilla korostetaan, että maailma on Jumalan maailma. Siihen kuuluvat yhtä lailla ihmiset, eläimet, kasvit ja muu luonto. Jumala loi kaiken ja aikojen lopulla myös pelastus koskee koko luomakuntaa. Tämä Vanhan Testamentin maailmankuva selittää monia raamatunkohtia, joissa puhutaan eläimistä. Vaikka pedoista oli tuona aikana aitoa vaaraa, niitä saatettiin ylistää, koska ne käsitettiin Jumalan luomiksi ja Jumalan maailmaan kuuluviksi. Osa eläimistä vaikutti käsittämättömiltä, mutta senkin nähtiin heijastavan Jumalan suuruutta. Etenkin Psalmien kirja sisältää hyvin vahvoja kuvauksia ihmisen ja muiden luontokappaleiden yhteenkuuluvuudesta

Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa puhutaan ihmisen käyttöoikeudesta, niin sanotusta hallintavallasta, muihin luontokappaleisiin nähden. Liian usein on kuitenkin unohdettu, että Jumalan käsky ”viljellä ja varjella” tulisi ohjata tätä käytäntöä. Vanhan Testamentin kirjoissa on monia eläinten kohteluun liittyviä säädöksiä, joista osa painottaa eläinten kunnioitusta niiden itsensä ja Jumalan vuoksi, kun taas osan tähtäyspiste on siinä, ettei ihminen kuluttaisi itselleen hyödyllistä resurssia loppuun. Samoin kuin juutalaisuuden, myös kristinuskon piirissä on korostettu ihmisen erityisluonteisuutta Jumalan kuvana, ja sen kautta on perusteltu ihmisen oikeutta hyödyntää eläimiä. Tämän asian suhteen on kuitenkin muistettava, että olosuhteet ovat muuttuneet: Raamatun kirjoittamisen aikana ei ollut tehotuotantoa tai eläinkokeita.

Vaikka Vanhan Testamentin kirjakokoelman laajuuden takia siinä mainitaan eläimiä useammin kuin Uuden Testamentin evankeliumeissa ja kirjeissä, käytti Jeesuskin paljon eläinkuvastoa ver-

tauksissaan. Jeesuksen opetuksissa korostuu niin eläinten arvo, kuin ihmisen vielä suurempi arvo. Jeesuksen sanoista ei kuitenkaan löydy itsestäänselviä käskyjä eläinten suhteen, vaan asia pitää tulkita hänen sanomansa kokonaisuudesta. Voidaan ajatella, että koska Jeesuksen elämäntapaa luonnehti väkivallattomuus, toimii se myös meille esimerkkinä suhteessamme eläimiin. Suurin eläinsuojeluksellinen muutos, joka tapahtui temppelin hävittämisen ja kristinuskon leviämisen myötä oli uhrieläinkäytännön loppuminen: Jeesuksen ristinuhri riitti jatkossa sovittamaan Jumalan kansan synnit.

Tosiasia on, että useimmat kristityt ovat olleet aikansa kulttuurin edustajia siinä suhteessa, että eläinten asema ja kohtelu eivät ole kiinnostaneet heitä. Toisaalta kristittyjen joukosta löytyy myös edelläkävijöitä eläinten oikeuksien puolustamisessa, tunnetuimpana Pyhä Franciscus Assisilainen. Myös tietyt erämaaisät ja kelttiläisen kristinuskon edustajat pitivät eläinten rakastamista kristityn tärkeänä tehtävänä ja he puolustivat eläinten arvoa niiden itsensä vuoksi. Huomattavasti suurempi joukko kristittyjä on vastustanut eläimiin kohdistuvaa julmuutta, väkivaltaa ja laiminlyöntejä sillä perusteella, että sellainen käytös tekee ihmisestä julmemman myös omaa lajiaan kohtaan.

Koska Raamattu jättää meidät monessa oman aikamme ja käytännön kysymyksissä vaille selviä ohjeita, joudumme kristittyinä tekemään valintoja omantuntomme mukaan sekä ottamalla asioista selvää. On perusteltua olettaa, että tiedämme, miten ravintomme tuotetaan. Jos ihminen ei lainkaan välitä siitä, miten hänen lautasellaan oleva ruoka on siihen päätynyt, on tilanne kestämätön. Voisi sanoa, että sivistykseen kuuluu, että pysähdymme tätä miettimään; samoin sitä, mikä on ajattelussamme eläinten ja lihan suhde. Sillä kun syömme lihaa, syömme aina jotain eläintä. Tuottajilla on vastuunsa, mutta niin on myös meillä kuluttajilla. Raamatun Sana ohjaa meitä vastuuseen luomakunnasta.

Ella-Maria Boba

Kuva: pexels.com/ Uros Drljaca

Seurakunnassa ja Suomi-yhteisöissä tapahtuu

TULEVIA JUMALANPALVELUKSIA

Adventin ja itsenäisyyden juhlajumalanpalvelus + kuohuviinivastaanotto
Sunnuntaina 6.12.2026 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Musiikkivieraana viulisti Marie Stolt. Edustuston päällikön sijaisen, ministerineuvos Anna Salovaaran tervehdys.

Jouluaaton hartaus ja joulurauhan julistus
Torstaina 24.12.2026 klo 12, paikka: St. Ruprechtskirche, 1010 Wien
Ulkoasiainsihteeri, Ilona Vihonen, lukee tilaisuuden alussa joulurauhan julistuksen.
Musiikkivieraana pieni kokoonpano eestiläis-itävaltalaisesta Pillerkoor-kuorosta.

Kasteen muistamisen perhemessu + kirkkokahvit
Sunnuntaina 10.1.2027 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Musiikkivieraana säveltäjä Kuura Klaavu.

Ekumeeninen jumalanpalvelus kristittyjen ykseyden rukousviikolla
Torstaina 21.1.2027 klo 19, paikka: Lutherkirche, Martinstraße 25, 1180 Wien
Rukousviikon teema: „Älä pelkää, pieni laumani!“. Tilaisuus on saksaksi.
Toteutus: 18. kaupunginosan kristilliset seurakunnat, saarna: Barbara Heyse-Schaefer

Ystävänpäivän ehtoollisjumalanpalvelus + kirkkokahvit
Sunnuntaina 14.2.2027 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Musiikkivieraana tenori Veli-Pekka Varpula.

SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA GENTZGASSELLA

Ovet auki tiistaisin - huomaa vaihtelevat kellonajat!

1.12.	Taizé-rukous klo 18-18.30
1.12.	Hiljaisuuden jooga klo 19-20
15.12.	Raamattupiiri klo 10.30-12
22.12.	Uskon perusteita etsimässä-ryhmä klo 18-19.30
12.1.	Raamattupiiri klo 10.30-12
19.1.	Taizé-rukous klo 18-18.30
19.1.	Hiljaisuuden jooga klo 19-20
26.1.	Uskon perusteita etsimässä-ryhmä klo 18-19.30
9.2.	Laskiaisen luistelut klo 17-19, Wiener Eistraum/ Rathausplatz
16.2.	Raamattupiiri klo 10.30-12
23.2.	Uskon perusteita etsimässä-ryhmä klo 18-19.30

Hiljaisuuden jooga

Kristillisessä Hiljaisuuden joogassa yhdistyvät lempeät liikkeet, hiljentyminen ja hoitava hengellisyys. Tämä jooga sopii kaikille ikään, kokemukseen ja tunnustukseen katsomatta. Hiljaisuuden joogaa tarjotaan kerran kuussa tiistai-iltaisin klo 19-20 Ruotsalaisessa kirkossa.

Perusharjoitukseen (n. 60 min) tarvitset joustavat vaatteet, kevyen viltin/peitteen sekä oman jumppamaton. Seurakunnalla on pari ylimääräistä joogamattoa ja vilttiä lainaksi. Harjoitusta ohjaa pastori Ella Boba, joka on suorittanut kyseisen joogalajin ohjaajakoulutuksen.

Osallistumismaksu on 5€/kerta. Pyydämme ilmoittautumista. Lauantaina 13.2. klo 10-11.45 pidempi Hiljaisuuden joogan harjoitus (90 min) sekä joogan esittely Ruotsalaisessa kirkossa.

Perhekerho
Avoin perhekerho kokoontuu torstaisin klo 9.30-11.30 Gentzgassella Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran leikkihuoneessa. Ohjelmassa vapaata leikkiä, yhdessä ruokailua/kahvittelua ja laululeikkejä. Mukaan voi tulla pitkin vuotta. Perhekerho on maksuton. Tulevat perhekerhokerrat ovat: 3.12., 10.12. ja 17.12.2026. Tammikuussa alkaen 7.1.2027; 14.1., 21.1., 28.1., 11.2., 18.2. ja 25.2.

Vapaamuotoinen suomenkielinen keskusteluryhmä
Elämässä on monia vaiheita. Suunnitelmat saattavat mennä toisin ja tulee esiin erilaisia kysymyksiä, joista puhuminen voi antaa sysäyksen uusiin mahdollisuuksiin. Kokoonnumme näissä merkeissä kerran kuussa perjantaisin klo 13-15 suomalaisen seurakunnan tiloissa (Gentzgasse 10, 1180 Wien) seuraavina päivinä: 18.12. (yläkerran tilat), 22.1. ja 26.2. Tule rohkeasti mukaan! Ryhmästä vastaa Marja-Leena Steinbru, diakonin koulutuksen saanut kirkkoraadin jäsen.

Muskari
Muskari tiistai-iltapäivisin klo 16.30-17.30 paikassa Gentzgasse 10, Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran tilat. Osallistuminen ei vaadi ennakkoilmoittautumista ja mukaan voi liittyä pitkin vuotta. Tammikuussa aloitus 12.1. Muskarin kohderyhmänä ovat alle kouluikäiset lapset. Lisätietoja maksuista yms. muskariope Piritta Monoselta osoitteesta: pirrethepianist@protonmail.com

SUOMI-YHTEISÖJEN TAPAHTUMIA

Wienin ÖFG:n itsenäisyyspäiväjuhla
Aika: torstai 3.12. klo 18-21
Paikka: suurlähettilään residenssi, Reisnerstraße 51, 1030 Wien
Lisätietoja ja ilmoittautuminen: office@ofg-wien.com tai +43 699 19253251

Wienin ÖFG:n ja WIESO:n glögi-ilta
Aika: torstai 17.12. klo 19-21
Paikka: Ruotsalaisen kirkon sisäpiha, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Tarjolla glögiä voileipien kera kaikille Suomen ystäville.

Opiskelijayhdistys WIESO:n järjestämät pikkujoulut
Aika: lauantai 12.12. klo 19 alkaen
Paikka: Café/Bar Henriette, Staudingergasse 10/2, 1200 Wien

Suomalainen kirjallisuuspiiri
Kirjallisuuspiiri kokoontuu kerran kuukaudessa torstaisin seurakunnan tiloissa keskustelemaan kotimaisesta kirjallisuudesta. Halukkaat voivat esitellä lukemiaan kirjoja – esittelykerta sovitaan etukäteen. Seuraavat tapaamiset 14.1. ja 11.2. klo 18.30. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: laurahoman69@gmail.com

Ajankohtaista seurakunnassa

Tue leivontalahjoituksella seurakunnan toimintaa

Otamme vastaan leipomuksia (suolaista tai makeaa) seurakunnan kahvilaan Klosterneuburgin suomalaisiin joulumyyjäisiin sunnuntaina 29.11. Voit tuoda lahjoituksesi yläkertaan, jossa kahvilamme sijaitsee, aikavälillä 11-16. Laita mukaan seloste, mitä aineita on käytetty, jos kyse ei ole peruspullasta tai joulutortuista, ja tieto onko tuote ollut pakkasessa, sekä oma nimesi. Tuet toimintaamme myös tulemalla ostamaan kahvia ja pöydän herkkuja. Nähdään myyjäisissä!

Seurakunnan uudet kotisivut on julkaistu

Kotisivumme ovat nyt entistä hienommat ja selkeämmät. Uudet kotisivumme julkaistiin 23.11. Käy tutustumassa niihin osoitteessa: www.finngemeinde.at.

Uudistushankkeen taustalla on Suomen ev.-lut. kirkon seurakuntien verkkosivualusta ”Lukkari”, jonka viestinnällisiä ratkaisuja on pyritty kehitämään paremmin seurakuntien tarpeita vastaaviksi. Samalla tekninen alusta on vaihtunut WordPressiin.

Etsitään ulkoiluseuraa suomalaiselle alzheimer-potilaalle Wienin 16. kaupunginosassa

Noin 80-vuotias nainen, jolla on Alzheimerin tauti, tarvitsisi tukea henkilöistä, jotka menisivät hänen kanssaan kävelemään ulos ja vähän rupattelemaan suomeksi, sillä hänen saksan kielen taitonsa on jo vähentynyt. Tarve erityisesti viikonloppuina. Paikkana Häuser zum Leben, Ottakringerstrasse 264, 1160 Wien. Jos asut lähettyvillä ja jos tällainen apu on mahdollista silloin tällöin, niin ota yhteys naisen ystävään Raija Dörtbudakiin (raija45@gmail.com).

Kyydillä kirkkoon

Jos et pysty enää liikkumaan itsenäisesti julkisilla liikennevälineillä, mutta haluaisit osallistua seurakuntamme tapahtumiin, yritämme mielellämme järjestää autokyydin kirkolle ja takaisin kotiin. Olemme löytäneet muutaman henkilön, jotka voivat tarpeen tullen auttaa. Ota yhteys varakuraattoriimme Marja-Leenaan (0650-7240250) tai pastoriin.

Vuoden 2026 toimitukset

Itävallassa kuluneen vuoden aikana kastetut, avioliittoon siunatut sekä haudan lepoon siunatut suomalaiset*

Kastetut

26.9.2026 Frederick Franz Johann Vida, Wien

*Listassa mukana seurakunnan pastorin toimittamat ja tiedossa olevat toimitukset

Boxes of hope- joululahjakeräys Romanian lasten hyväksi

Pyydämme osallistumaan tämän vuoden keräykseen valmiiksi kenkälaatikoihin (tai vastaavan kokoisiin laatikoihin) pakatuin ja paketoiduin lahjoin. Kaiken tavaran tulee olla uutta ja ehjää!
Merkitse sukupuoli ja ikä näkyvästi paketin päälle englanniksi.

Pakettien ikäryhmät:

Girls / Boys 2-4 yrs 5-9 yrs 10-13 yrs

Ideoita, mitä joulupakettiin voi laittaa:

- Kiva laadukas lelu (kuten nukke tai jalkapallo ja pumppu)
- Pipo, käsineet, villasukat, ohut pitkähihainen paita
- Piirustus- tai väritysvihko
- Lyijy- tai värikyniä, teroitin, pyyhekumi ja penaali
- Hammasharja, kampa tai hiusharja
- Mittanauha, taskulamppu, taskulaskin (solar)
- Makeisia

Ethän laita pakettiin:
käytettyjä tavaroita tai vaatteita, mitään särkyvää, rahaa, nesteitä (kuten hammastahnaa, shampoota, voiteita), väkivaltaan tai noituuteen viittaavia tavaroita tai teräaseita.

Paketit kerätään suomalaisen joulubasaarin yhteydessä 29.11.2026 (Babenbergerhalle, Rathausplatz 25, 3400 Klosterneuburg). Tuo lahjasi yläkertaan suomalaisen seurakunnan kahvilan keräyspisteelle tai ole suoraan yhteydessä Ylitaloihin.

Keräyksen organisoija Wienissä Suomalaisen seurakunnan tukemana:

HILFE und HOFFNUNG/ Hannu ja Anne Ylitalo
anne.ylitalo@hilfeundhoffnung.at
+436769780564 tai
Paikallinen koordinaattori
Oradeassa: People2people

”Vangituille vapautusta”

Otteita keskustelusta vankilapsykologi Andreas Pechin kanssa

Olen jo usean vuoden ajan toiminut vankilasielunhoitajana. Siinä tehtävässä toimitaan melko itsenäisesti ja harvoin tulee mahdollisuuksia keskustella muun vankilahenkilökunnan kanssa. Syynä tähän ovat muun muassa vankiloiden hyvin tarkat turvallisuussäännöt. Siksi olin mielissäni, kun minulle tarjoutui vuoden alussa mahdollisuus jutella maisteri Andreas Pechin kanssa, joka toimii terapeuttina Itävallan toiseksi suurimmassa vankilassa Justizanstalt Steinissa.

Tapaamisemme lopuksi minulla oli tunne, että me sielunhoitajat ja terapeutit emme lopulta eroa paljonkaan toimintatavoiltamme. Herra Pech jakoi kanssani ajatuksen, että terapeutti on tuomiotaan istuvalle kuin ystävä, olematta kuitenkaan hänen ystävänsä. Tällä hän tarkoitti, että terapeuttisessa työskentelyssä tärkeintä on suhteen luominen asiakkaaseen sekä toisen kunnioittava kohtaaminen. Kun toimii terapeuttina (tai sielunhoitajana), pitää oppia tunnistamaan, mikä on tärkeää vastapäätäni istuvalle henkilölle. Mitä hän kaipaa ja tarvitsee? Mikä aiheuttaa hänelle kärsimystä? Kuinka voin auttaa häntä? Ja vankilan kontekstissa: Kuinka tämä ihminen voisi ”parantaa tapansa”, tulla paremmaksi ihmiseksi niin, ettei hän enää uusisi rikostaan.

Andreas Pechille hänen työssään tärkeintä on siis suhde – aivan kuten Viktor Franklilla oli. Kuitenkin jokainen, joka työskentelee ihmisten parissa tietää, että vaikka suhteen luominen saattaa vaikuttaa yksinkertaiselta, voi tavoitteeseen pääseminen olla todella työlästä ja voimiavievää. Vankilasielunhoitajaa ja -psykologia vastassa on hyvin kipeitä tunteita. Pech kertoi virkamiehestä, joka oli sanonut hänelle: ”Katson aina vain ihmistä itseään. Jokaisella meistä on raskas reppu kannettavanaan, joillain vain raskaampi kuin toisilla.” – Ja valitettavan usein vangituilla on erityisen painavia henkisiä kuormia kannettavanaan. Pech täydensi tätä vertauksellaan, että nämä ihmiset ovat ikäänkuin liukastuneet ja kaatuneet elämäntiellään, kun taas toiset, joilla on ollut onnea mukana matkassa, ovat voineet jatkaa kulkuaan.

Työskentely henkilöiden kanssa, jotka ovat joutuneet sietämään kovia kohtaloita (ja usein ajautuneet rikoksen tielle epätoivossaan tai kun hermot ovat lopulta pettäneet), jättää jälkensä – myös terapeuttiin. Herra Pech korostikin moneen otteeseen, että hän pitää lahjana sitä, että saa kohdata työssään niin erilaisia ihmisiä, sillä se tekee hänet nöyräksi ja synnyttää kiitollisuutta siitä, että hänen omassa elämässään on niin moni asia mennyt hyvin. Opinnot hän pystyi suorittamaan ajallaan niin kuin piti, harjoittelupaikka löytyi, ja hän sai työkokemusta muun muassa Sonnbergin vankilasta. Ollessaan Afrikassa, Darfurissa, hän näki nälkiintyneitä lapsia ja kohtasi mittaamatonta sosiaalista kurjuutta. Myös tämä kokemus on vaikuttanut häneen suuresti ja leimannut hänen maailman- ja ihmiskuvaansa.

Ihmisenä, jolle on kertynyt paljon elämänkokemusta, pystyy herra Pech näkemään vankilasysteemin monikerroksellisuuden. Toisaalta hän korostaa oikeuslaitoksen tarpeellisuutta takaamaan vaikeiden tapausten turvallisuuden ja mahdollisuuden päästä uudelleen osaksi yhteiskuntaa; toisaalta hän on nähnyt, kuinka vankilassa ne, joilla on valtaa, usein väärinkäyttävät sitä. Silloin hän, sielunhoitajan tavoin, saattaa tuntea voimattomuutta koko vankilasysteemiä kohtaan.

Sillä ainakin oma kokemukseni vankilasielunhoitajana on osoittanut sen, että paljon muuta ei voi tuomiotaan istuvien hyväksi tehdä, kuin antaa heille psyykisestä tukea. Oman työnsä hedelmää pääsee harvoin näkemään, mutta jos on herkät tuntosarvet, saattaa joissain vangeissa

tunnistaa muutosprosessin alkaneen. Se vaatii pitkäjänteisyyttä, ja uskoa siihen, että ihminen voi muuttua.

Mitä tulee herkkyyteen, kysyin myös vankilapsykologi Pechiltä, miten hän itse käsittelee näitä vaikeita elämäntarinoita ja -kohtaloita. Hän vastasi, että hän yrittää henkisesti pitää työasiat erillään privaattielämästään niin paljon kuin se on mahdollista. Toisekseen, hän on tehnyt itselleen selväksi, että hän ei kanna vastuuta tiestä, jonka joku toinen on itselleen valinnut. Ja kolmanneksi häntä auttaa, kun hän kirjoittaa omat tunteensa, kokemuksensa ja huomionsa ylös. Tämäkin vakuutti minut siitä, että moni sielunhoitaja, jonka henkilökohtaisesti tunnen, toimii hyvin samalla tavoin.

Keskustelu Andreas Pechin kanssa oli siis harvinainen mahdollisuus, josta olen hyvin kiitollinen. En niinkään siitä kaikesta tiedollisesta annista, jonka sain, vaan koska yksinkertaisesti teki hyvää kuulla ja tuntea, että muutkin, jotka ovat vankilassa töissä – virkamiehet, sosiaalityöntekijät, psykologit – vetävät lopulta samaa köyttä. Tarkoitan, että jokainen yrittää tehdä parhaansa auttaakseen vankeja: ihmisiä, jotka ovat usein hyvin traumatisoituneita ja häiriintyneitä.

Vankilasysteemiä voidaan kritisoida monesta, ja aina uudestaan aiheen ympärillä syntyy jokin mediakohu. Mutta on myös syytä arvostaa sitä kärsivällistä työtä vankien ja ihmisten hyväksi, jotka seisovat yhteiskuntamme reunamilla, josta ei paljon tiedetä, ja ihmisiä, jotka tekevät sitä näkymättöminä – ja usein ilman tunnustusta.

Simon Konttas

Kuva: pixabay.com/TheDigitalWay

Taizé
Andachten

Gott nah sein im Schein der Kerzen.

11.02.2027 / 18.02.2027 / 25.02.2027
04.03.2027 / 11.03.2027 / 18.03.2027

Ansingen der Lieder: ab 18.00 Uhr

Andacht: **18.30 – 19.00 Uhr**

DIE LUTHERKIRCHE

Lutherkirche Währing & Hernals
Martinstraße 25, 1180 Wien
www.lutherkirche.at

In memoriam

Prof. Dr. Inge Troch, 1941 - 2026

Televisiosta kuulin järkyttävän uutisen: remontin yhteydessä on Wienin keskustassa sortunut vanha talo, katto on murtunut ja haudannut alleen ainakin yhden ihmisen. Muutama päivä myöhemmin tuli tieto, että kyseessä oli monen meidän suomalaisenkin tuntema, eläkkeellä oleva Teknisen yliopiston professori, tunnettu matemaatikko Inge Troch. Itävallan evankelisen kirkon superintendentialkuraattorin virasta hän oli jo luopunut, mutta se ei tarkoittanut, että hän olisi heittäytynyt passiiviseksi eläkeläiseksi, ei. Hän matkusti mielellään ja keräsi matkavaikutelmansa kuvasarjaksi, jota esitti yleisölle; minulta hän kyseli, milloin olisi paras aika lentää Skandinavian pohjoisosiin, jotta varmasti näkisi revontulia.

Hän oli kiinnostunut vieraskielisten seurakuntien toiminnasta ja vieraili niissä, vaikkei aina kieltä ymmärtänytkään. Tapasimme hänet usein Ruprechtskirkossa, kun lauloimme Kauneimpia Joululauluja, ja suomalaisten jouluaaton hartauteenkin hän mielellään tuli.

Itävallan evankelisen kirkon johto ja hänet tuntenteet ovat syvästi järkyttynyeitä Inge Trochin kuolemasta, siitä, miten se tapahtui. Heti, kun uutinen talon sortumisesta levisi, Ingen tuttavat yrittivät ottaa häneen yhteyttä, koska tiesivät hänen asuvan kyseisessä talossa. Hän vietti kesäkuukaudet kakkosasunnossaan Wienin ulkopuolella, mutta oli juuri kyseisenä päivänä tullut Wienin kotiinsa – ja kohtasi kuolemansa.

Olin Inge Trochin muistojumalanpalveluksessa Dorotheegassen kirkossa, joka täyttyi viimeistä sijaa myöten. Se oli harras tilaisuus, jossa Inge Trochin ystävät ja työtoverit muistelivat lämpimästi häntä ja hänen elämäänsä. Huumoriakaan ei tilaisuudesta puuttunut: eräs professori kertoi, että kun häneltä aikoinaan kysyttiin, kuka oli hänen „Doktorvater'insa", siis väitöskirjaa ohjaava henkilö, hän aina vastasi, ettei hänellä sellaista ollut, hänellä oli „Doktormutter".

Lepää Luojan kämmenellä, Inge Troch.

Maija Asunta-Johnston

„Weder Hohes noch Tiefes
noch irgendeine andere Kreatur
kann uns scheiden von der Liebe Gottes,
die in Christus Jesus ist, unserem Herrn."
Römer 8,39

Itävalta-Suomi Yhdistys (ÖFG)

Yli 60 vuotta siltojen rakentamista, kulttuuria ja yhteisöllisyyttä Suomen ja Itävallan välillä

Itävalta-Suomi Yhdistys, saksaksi Österreichisch-Finnische Gesellschaft (ÖFG), on jo yli kuuden vuosikymmenen ajan koonnut yhteen Itävallassa asuvia suomalaisia sekä Suomen kulttuurista, kielestä ja luonnosta kiinnostuneita itävaltalaisia. Yhdistys perustettiin Wienissä 17. kesäkuuta 1963, jolloin kylmän sodan jakamassa Euroopassa kaivattiin erityisesti henkilökohtaisia ja kulttuurisia yhteyksiä puolueettomien maiden välille. Yhdistyksen toiminta-ajatuksena on alusta asti ollut keskinäisen ymmärryksen syventäminen ja maiden välisen vuorovaikutuksen edistäminen.

Ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Wienin valtionoopperan opintojohtaja, professori Karl Hudez, jonka johdolla musiikki- ja kulttuurivaihto nousi heti toiminnan keskiöön. Vuosikymmenten varrella yhdistystä ovat luotsanneet monet merkittävät vaikuttajat, kuten Itävallan pitkäaikainen liittokansleri tohtori Bruno Kreisky (1969–1990).

ÖFG:n keskeisenä tehtävänä on tehdä suomalaista kulttuuria tunnetuksi Itävallassa ja tarjota maassa asuville suomalaisille tuttuja perinteitä sekä kodin tuntua. Monipuoliseen ohjelmaan kuuluu konsertteja, taidenäyttelyitä, museo- ja yritysvierailuja, retkiä sekä rakastettuja juhlapäiviä, kuten vappu ja juhannus. Vuoden juhlavin kohokohta on perinteinen Suomen itsenäisyyspäivän vastaanotto 6. joulukuuta.

Tiivis yhteistyö muiden toimijoiden kanssa on tärkeä voimavara. ÖFG toimii läheisessä vuorovaikutuksessa Suomen Wienin suurlähetystön, Itävallan suomalaisen seurakunnan, Suomi-koulun, suomalaisen opiskelijayhdistyksen (WIESO) sekä Wienin yliopiston fennougristiikan laitoksen kanssa.

Yhdistyksen toiminta perustuu aktiiviseen jäsenistöön, ja mukaan ovat lämpimästi tervetulleita kaikki Suomesta ja Itävallasta kiinnostuneet – niin yksittäiset henkilöt, perheet kuin opiskelijatkin. Jäsenet saavat säännöllisesti tietoa ajankohtaisista tapahtumista ja pääsevät osallistumaan yhdistyksen tilaisuuksiin.

Nykyisin Wienin ÖFG:n toimintaa johtaa puheenjohtaja Mika Hammarberg. Hallituksessa vaikuttavat hänen lisäkseen varapuheenjohtaja Nina Pavek, pääsihteeri Laura Homan, sihteeri Outi Pilzer-Lavikka, rahastonhoitaja Hannele Pilzer sekä hallituksen jäsenet Christian Brühne, Marianne Paroll ja Kirsti Zrunek. Mukana hallitustyössä ovat myös Suomen Wienin suurlähetystön ja WIESO:n edustajat.

Liity mukaan ja ota yhteyttä!

Lisätietoa toiminnasta ja jäseneksi liittymisestä saat ottamalla yhteyttä yhdistyksen sihteeristöön:

Sähköposti: office@ofg-wien.com

Postiosoite: Österreichisch-Finnische Gesellschaft Wien, c/o Leipa Austria & CEE GmbH, Bendlgasse 16, 1120 Wien (tai PF 9, 1142 Wien)

Mika Hammarberg

Terveisiä Suomi-koululta

Wienin Suomi-koulun kulisseissa toimii sitoutunut tiimi vapaaehtoisia

Wienin Suomi-koulun toiminta ei pyörisi ilman aktiivista ja sitoutunutta johtokuntaa. Perjantaisen kouluarjen lisäksi taustalla tehdään paljon sellaista työtä, joka ei välttämättä näy oppilaille tai vanhemmille, mutta on välttämätöntä koulumme toiminnan kannalta. Kahdeksanhenkisen johtokunnan tehtävistä tärkeimpänä tavoitteena onkin varmistaa, että suomen kieltä, kulttuuria ja perinteitä pidetään yllä myös Wienissä.

Puheenjohtajamme Meri vastaa yhdistyksen toiminnan kokonaisuudesta ja edustaa Suomi-koulua ulospäin. Vuonna 2018 hän pääsi ORF:n haastateltavaksi ohjelmaan, jossa esiteltiin eri EU-maiden näkyvyyttä Itävallassa. Meri toimii yhteyshenkilönä muihin suomalaisjärjestöihin ja yhteistyökumppaneihin, kuten ÖFG Wieniin, WIESO-opiskelijayhdistykseen, suomalaiseen seurakuntaan ja Suomi-Seuraan, jolta hakee valtionavustusta koulun toimintaa varten. Hän vastaa johtokunnan kokousten ja vuosikokouksen järjestämisestä sekä koordinoi yhdessä johtokunnan kanssa lukuvuoden suunnittelua, sekä koulutilojen hankintaa ja joulubasaarin järjestelyjä.

Varapuheenjohtajamme Pirre on Wienin Suomi-koulun pitkäaikaisimpia toimijoita. Hän on vuosien varrella toiminut sekä opettajana että johtokunnan jäsenenä ja tuntee koulun toiminnan monelta eri kantilta. Pitkä kokemus, vahva tietotaito ja sitoutuminen ovat arvokas voimavara kouluyhteisöllemme. Pirre tuo toimintaan myös musiikillista osaamistaan ja luovuuttaan. Hän mm. toteutti Suomi-koululle oman version tutusta juuresaiheisesta laulusta.

Rahastonhoitajamme Nico vastaa yhdistyksen taloudesta ja kirjanpidosta. Tehtäväkenttä onkin laaja: hän huolehtii opettajien palkoista, sosiaaliturvamaksuista, kulukorvauksista, tilavuokrista, oppilaiden vakuutuksista sekä muista yhdistyksen laskuista. Hän seuraa myös jäsen- ja lukuvuosimaksujen maksamista sekä hoitaa opettajien työsuhteisiin liittyviä ilmoituksia Itävallan sairausvakuutusjärjestelmään. Rahastonhoitajan työ onkin erittäin tärkeää Suomi-koulun toiminnan mahdollistamiseksi - onneksi meillä on Nico, joka hoitaa talouden luotettavasti ja huolellai. Hänen panoksensa on korvaamaton toiminnallemme.

Vararahastonhoitajamme Verena toimii Nicon tukena ja tarvittaessa hänen sijaisenaan. Erityisesti joulubasaarin aikaan hänen roolinsa korostuu: hän huolehtii tapahtumaan liittyvien laskujen maksamisesta ja tilityksistä. Joulubasaarin kaltaisen suuren tapahtuman taloudenhoito vaatiikin tarkkuutta ja Verena hoitaa nämä tehtävät varmalla otteella ja rutiinilla, pitäen basaarin taloudelliset ohjakset tiukasti käsissään.

Sihteerimme Viivi pitää huolen siitä, että tieto kulkee. Hän vastaa yhdistyksen sähköpostista, käsittelee oppilaiden ilmoittautumiset ja huolehtii ulkoisesta tiedottamisesta. Lisäksi hän kirjoittaa kokousten pöytäkirjat sekä ylläpitää oppilaslistoja ja jäsenrekisteriä. Yhteistyö Viivin kanssa onkin aina mutkatonta, hauskaa ja hommat sujuvat aina hyvässä hengessä!

Varasihteerimme Terhi avustaa sihteeriä tämän tehtävissä ja tuo jatkuvasti uusia ideoita Suomi-koulun toiminnan kehittämiseen. Monet hänen ehdotuksistaan opetukseen ja koulun arkeen ovat jääneet pysyväksi osaksi toimintaamme. Terhi on myös todellinen talkoohengen ihminen, ja tarttuu innokkaasti erilaisten tapahtumien ja markkinoiden järjestämiseen.

Johtokuntaan kuuluu myös Reetta, joka edustaa Wienin Suomen suurlähetystöä. Hän osallistuu koulun asioista päättämiseen ja auttaa tarvittaessa erityisesti tiedotukseen liittyen. Hänen mukanaolonsa vahvistaa koulun yhteyksiä Suomen virallisiin edustustahoihin Itävallassa.

Opettajien edustajana johtokunnassa toimii uutena jäsenenä Erika, joka tuo opettajien näkökulman mukaan lukuvuosien ja ohjelman suunnitteluun. Hän huolehtii myös tiedonkulusta johtokunnan ja opettajien välillä. Erika osallistuu aktiivisesti koulun tapahtumien järjestämiseen ja kannustaa myös muita opettajia mukaan talkoisiin. Aurinkoisella persoonallaan hän tulee toimeen kaikkien kanssa, ja erityisesti koululaisemme rakastavat touhuta hänen kanssaan!

Wienin Suomi-koulun toiminta perustuu siis yhteiseen tekemiseen ja vapaaehtoisten sekä johtokunnan jäsenten arvokkaaseen panokseen.

Meri Hakaoja

KAUNEIMMAT JOULULAULUT

Kauneimmat Joululaulut - yhteislaulutapahtuma on yksi Suomen suurimmista hyväntekeväisyyskampanjoista. Suomen Lähetysseura suunnittelee ja toteuttaa Kauneimmat Joululaulut -materiaalin ja toimittaa lauluvihot ilmaiseksi seurakuntien käyttöön. Kaikissa laulutilaisuuksissa kerätään kolehti Suomen Lähetysseuran ulkomaantyöhön. Tervetuloa laulamaan!

DORNBIRNIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT
Tiistaina 8.12. klo 16
Evangelische Heilandskirche, Rosenstraße 8, 6850 Dornbirn
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Tyrel Aho
Tilaisuuden jälkeen glögiä ja pipareita sekä kioskimyyntiä seurakuntasalin puolella

VILLACHIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT (huom! uusi paikka)
Perjantaina 11.12. klo 17
Evangelische Kirche St.Ruprecht, St.Ruprechtplatz 6, 9523 Villach-Landskron
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Orthulf Prunner
Tilaisuuden jälkeen jouluiset nyyttikestit seurakuntasalissa.

GRAZIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT
Lauantaina 12.12. klo 14
Evangelische Christuskirche, Burenstraße 9, 8020 Graz
(huom! Sisäänkäynti kirkkoon Eckertstraßen ja Johanna-Kollegger-Straßen kulmasta)
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Thomas Wrenger
Tilaisuuden jälkeen jouluiset nyyttikestit seurakuntasalissa.

WIENIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT
Sunnuntaina 13.12. klo 14.30
St. Ruprechtskirche, Ruprechtsplatz 1, 1010 Wien
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Piritta Mononen ja Walter Nikowitz

SALZBURGIN KAUNEIMMAT JOULULAULUT
Lauantaina 19.12. klo 14
Evangelische Auferstehungskirche, Dr. Adolf Altmann-Straße 10, 5020 Salzburg
Juonto: Ella-Maria Boba | Säestys: Eeva Kaisa Hyry-Beihammer
Tilaisuuden jälkeen jouluiset nyyttikestit seurakuntasalissa.

ITÄVALLAN SUOMALAINEN EVANKELIS-LUTERILAINEN SEURAKUNTA
FINNISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE A.B. IN ÖSTERREICH

Gentzgasse 10/Altes Haus • 1180 Wien • E-Mail: finn.gemeinde@evang.at • www.finngemeinde.at